Quelle: http://manuscripta.at/?ID=496
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

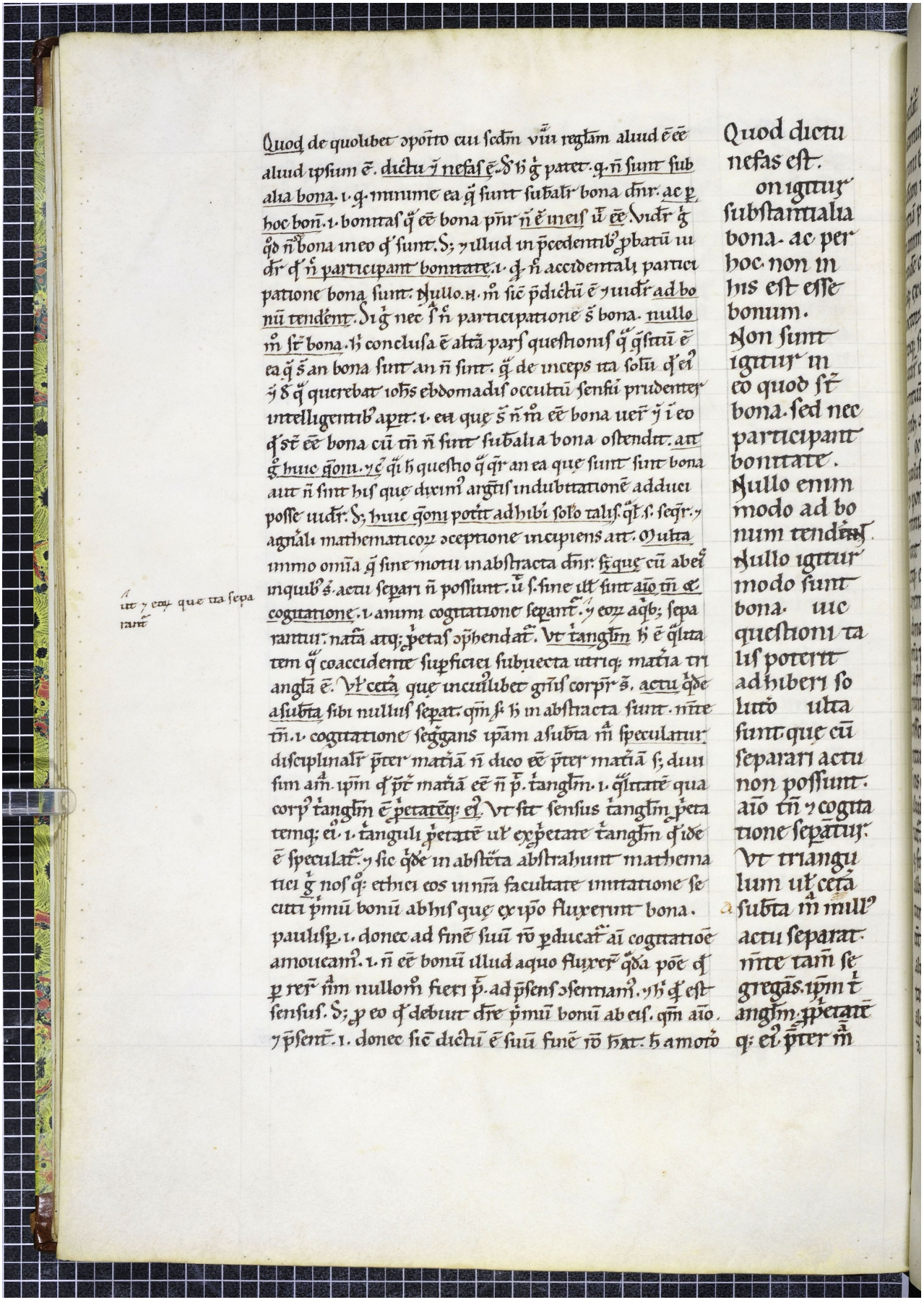

Quod de quolibet oportet cui secm̃ vim̃ regl̃am aliud ē ee aliud ipsum ē. dictu ꝫ nefas ē. ꝺ ti ꝑ patet. q. n̄ sunt sub alia bona. i. q. minime ea q̄ sunt subalt̄ bona dr̄. ac p hoc bon̄. i. bonitas q̄ ee bona p̄tr n̄ ē meis ū ee. vidr ꝑ qd n̄ bona in eo q̄ sunt. ꝺ; ꝫ illud in p̄cedentib' ꝓbatū ui dr̄ q̄ n̄ participant bonitate. i. q. n̄ accidentali partici patione bona sunt. Nullo.ꝫ. m̄ sic p̄dictū ē ꝫ uidr ad bo nū tendent. ꝺi ꝑ nec s̄ n̄ participatione s̄ bona. nullo m̄ st̄ bona. ti conclusa ē alta pars questionis q̄ q̄situ ē ea q̄ s̄ an bona sunt an n̄ sint. q̄ de inceps tra solū q̄ ei ꝫ ꝺ q̄ querebat iohs ebdomadis occultū sensū prudenter intelligentib' aptt. i. ea que s̄ n̄ m̄ ee bona uer ꝫ i eo q̄ st̄ ee bona cū tm̄ n̄ sint subalia bona ostendit. aut ꝑ huic ḡoni. ꝙ q̄ ti h questio q̄ q̄r an ea que sunt sint bona aut n̄ sint his que dicim̄ argūis indubitatione adduci posse uidr. ꝺ; huic ḡoni potit adhibi solo talis q̄t. s. segr. ꝫ agnāli mathematicoꝝ acceptione incipiens ait. Ultra immo oīa q̄ sine motu in abstracta dr̄. sq̄ cū abeī inquib' s. actu separi n̄ possunt. ū s. sine ut sint aio tm̄ & cogitatione. i. animi cogitatione separt̄. ꝫ coꝝ aqb; sepa rantur. natā arq; petas ꝏhendat̄. Vt tanglm̄ ti ē q̄lita tem q̄ coaccidente supficiei subiecta utriq; matia tri anglā ē. Vt cetā que inculubet grīs corp̄r s. actu q̄de a subta sibi nullus sepat. q̄m ſ ti in abstracta sunt. mite tm̄. i. cogitatione seggans ipam a subta m̄ speculatur disciplinal̄ p̄ter matiā n̄ dico ee p̄ter matiā s; diui sim am̄. ipm q̄ p̄ matiā ee n̄ p̄. tanglm̄. i. q̄litatē qua corp' tanglm̄ ē petatēq; ei. Vt sit sensus tanglm̄ peta temq; ei. i. tanguli petatē ul̄ expetate tanglm̄ q̄ide ē speculat̄. ꝫ sic q̄de in abstcta abstrahunt mathema tici ḡ nos q̄: ethici eos in nīa facultate imitatione se cutti p̄mū bonū ab his que ex ipo fluxerunt bona. pauliſp. i. donec ad finē suū rō p̄ducat̄ aī cogitatiōe amoucam̄. i. n̄ ee bonū illud a quo fluxer q̄a pōe q̄ p rer̄ nām nullom̄ fieri p̄. ad p̄sens sermonem. ꝫ ti q̄ est sensus. ꝺ; p eo q̄ debuit dr̄e p̄mū bonū ab eis. q̄m aio. ꝫ p̄sent̄. i. donec sic dictū ē suū finē rō hat. h amoto

ut ꝫ coꝝ que tra sepa rant̄

Quod dictu nefas est.

on igitur substantialia bona. ac per hoc non in his est esse bonum.

Non sunt igitur in eo quod st̄ bona. sed nec participant bonitate.

Nullo enim modo ad bo num tendent.

Nullo igitur modo sunt bona. huic quelioni ta lis poterit adhiberi so lutio ultra sunt que cū separari actu non possunt. aio tm̄ ꝫ cogita tione sepatur.

Vt triangu lum ul̄ cetā a subta m̄ mil' actu separat. mite tam se gregās ipm t anglm̄ ꝑpetant q; ei. p̄ter m̄